לה א מיי׳ פ״ט מהלכות שגגות

הנכם יכ. לו ב ג מיי שם פ״ח הלכה ט: לז ד ה מיי שם פ״ט הלכה יג: לח ו מיי שם פ״ח הלכה י: לש ז מיי פ״ב מהלכות שביתת לש ז מיי פ״ב מהלכות שביתת

עשור הל' ב וכת"ק:

מוסף רש"י

האוכל נבלה ביום הכפורים

פטור. מכרת, דלא אתי איסור יום כפורים ומיחל אאיסור נבילה

דקדים, אם נתנבלה מערב יום

כפורים הרי קדם איסור נבילה ואם

אסורה יחיה עליו מכער מאום
אבר מן החי (קדושין עוו דעייד.
אבר מן החי (קדושין עוו דעייד.
שכור ממטאם, פפחים שום) דלא
המרק מני דלה יום הכפורים אל אימוסף נינו לגבי שלה מילי
אימוסף נינו לגבי שלה מילי
אמוסף נינו לגבי נעלה, וריש
המור לא אמי וחייל על איסור קל
(נויר ד.).

שימה מקובצת

ל) חתיכת של חולין וחתיכת של חלב אכל: כ) תלוי. גליון ר״ע אומר זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי כל מביא אשם מלוי כך

מביא אשם תלוי עם החטאת כך פי הרב רי עובדי: גז חותיכת מל קודש חתיכה של קודש וחתיכה של קודש החיכה של הולין כר (מא״ה כך היה גירטתם) דלית ליה דבעינן חתיכה משתי חתיכות ואפילו האחרון חייב להביא אשם תלוי

ורא"ת אמאי לא מייתי אשם ודאי בתנאי וי"ל דאה"נ אלא דמיירי דהלך זה למזרח וזה למערב דלא

מצי מייתי בתנאי ואשמועינן דמייתי על ספק מעילות אשם תלוי וגם אשמועינן דלא בעינן

תלרי וגם אשמועינן דלא בעינן
חתיכה משר החיכה. תוסי:
חתיכה של חלב והחיכה של
חקדש מי מביא אשם חלוי ולהייע
אין צריך להביא שנים אחד להגן
עליו על ספק חלב ואחד להגן
עליו על ספק חלב ואחד להגן
בעליו על ספק חלב ואחד עליו
הם אשם חלוי אחד מגין על
בעיתים אע"ש ששחים מיני עבירות
מביא אשם תלוי אחד מגין על
מביא אשם תלוי וה מברא:
(באל א השניה) מביא שנים
אחת משום חלב ואחת משום
(באל א השניה) מביא שני שאפ
אחת משום חלב ואחת משום
בעלם אחת אינו חייב אלא
בתעלם אחת אינו חייב אלא

אחוז משום ותב ולא חוידומיא דרישא דחתיכת חלב וחתיכת חלב קודש חייב שני חטאות ואשם ודאי דמיירי בשני העלמות אבל גירסת ס"י גרסינן שלש

. חטאות וכן גרס הראב״ק ומיירי

בשני העלמות דומיא דרישא:

ק ושניהן. עי' תוס' מנחות (לףסג ע"ב): זן גמ' חתיכה של

חולין וחתיכה של חלב כו' ר"י כו' א"ל: מן פרוטה הא דנותר לא שויא פרוטה הוא והא: ען בגסה והכא בדקה הוציעית

ען בנסה והכא בדקה ואיבעית אימא הא והא בדקה ולא תיבת היא נמחץ ס ודאי בחתים החיי נמחץ ס ודאי בחתים כאן אלא כזית חלב ונחתר "לל כאן אלא כזית חלב ונחתר "ל מחלב אלא כזית הלב מחלב אבל איכא בזית נותר והכא בדקה התיכה דקה דליכא דבסמון מוקמינן דאכל כוליא בחלבה האיכא ב"זיתים מחלב בחלבה האיכא כ"ז זיתים מחלב בשרנוי רבאן ביכות הנה כהן בשינוי רבאן ביכות הגשמים לרב ששת דמוקי לה הכי משני לשני באון בכהו הצושמים בישוניי רבאן ביכות הגשמים ושינויי באן בכהו הצושמים

בשינויי דכאז בגסה נשני בשינויי ושינויי דכאז בגסה נשני בשינויי

א) ס"א ל"ג, ב) [לעילו:], ג) [לעיל ז:), א) ס"א לייג, ב) [לעיל ז:], ג) [לעיל ז:), א) [לעיל ח:], א) [דוגממו בשבת קג. ועמ"ש שם על הגליון]. נ) יבמות לד. [לעיל יו:], ז) ניא אי נמי, א) [קדושין עו: ססחים לו. מיל ד. שבועות דה], ע) [חולין קא. וש"כ], י) [לעיל כב: ד"ה שניה[], כ) [ל"ל עם, ל) ל"ל ג' שתים משום חלב, מ) שייר לע"ב. ג) פי׳ אצל חיה, ס) נ"א דקל,

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה מניא לאס וכוי ספק מלג והמביא כוי מכוין משום: (נ) ד"ה כ"ע אותר אשם מלוי נוסף על: (ג) ד"ה דאיסור עולין וכוי סלקא הס"ד ואח"כ מ"ה אשר לה" כתיב ואכ"

רבינו גרשום

ומתנין ויאמר כל אחד אם חברי אכל חלב יבטל חלק חטאתי אצלו ויתכפר בכולו ר' יוסי אומר כו': א"ל רבא לרב נחמן אומו כו : א רובא רוב מומן לר' יוסי חטאת בשותפות הוא דלא מייתי תרוויהו הא אשם תלוי מייתי שניהם. דזה מביא אשם תלוי אחד וזה מביא אשם תלוי אחד היינו תנא קמא וכי תימא חתיכה אחת מב' חתיכות איכא בינייהו דהכא חתיכה אחת איז אכל מביא אשם ותוי אווד. והא סתמא ר' עקיבא היא דבין בספק חלב ובין בספק מעילה מחייב אשם תלוי: ר' שמעון אומר שניהם מביאין חטאת אחת ואשם. ודאי אחד ומתנין ויאמר כל אחד אם חברי אכל חלב גושם. ודאי הזר וכתנין האמר כל אחד אם חברי אכל חלב שלו וחברי יבטל לי חלק ששמו שלו וחברי אבל לי חלק ששמו וכן אם חברי אבל קדש ואני חשאת שלו אחברי אבל קדש ואני חשאת שלי הולק אשמו שלו החלב של הלב חלל: רע יוסי אומר כר: חל חלב אכל: רע עקיבא אומר של חלב אכל: רע עקיבא אומר של חלב אכל: רע עקיבא אומר מביא בי חטאות. משום חלב מביא בי חטאות. משום חלב אחל האם ודאי אחד כל הקודש: אחר כרי, רע עקיבא אומר (אף) אחר כרי, רע עקיב אומר (אף) אחר כרי, רע עקיב אומר (אף) אחר כרי וכיא ומעם מביאין ואו מוד מביא וואשם הלרי: אחר מביא הואשונה ובא אחר כרי, רע עקיב אומר (אף) מה מביאין משום מביאין הון ווה מביאין אומר מל משום חלב ואשם תלוי משום חלב ואשם תלוי משום חלב ואשם תלוי משום חלב ואשם הלוי משום השני מביא נותר ודאי וחדי מכרא מאות. דשגת השניה מביא נותר, ודאי (מוא) מייתי

מביאי' חטאת אחת. על הנותר

אם אני אכלתי חלב ואתה הקדש היום הוה איסורא בין השמשות דאתמול משום אבר מן החי ולא אתי איסור יום הכיפורים וחייל: כוליא בחלבה. דליכא איסור חל על איסור דאחלב חייב משום חלב ואנותר משום כוליא: דאיפור עולין. דלגבוה סלקא: מ מואכל ובח השלמים אשר לה׳ מנשר לרבות הימורין. שחם חכלן בטומחת הגוף חייב כרת והא אימורין כגון כליות קאי עלייהו באיסור עולין:

מייתו שניהן הא אשם תלוי מייתו שניהם היינו ת"ק וכ^{יי}ת סחתיכה משתי חתיכות איכא בינייהו והתניא רבי יוםי אומר זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי א"ל הא קמ"ל ס דמאן ת"ק ר' יוםי: חתיכת חלב וחתיכת ס קדש [כו'] חתיכת חלב וחתיכת חלב קודש כו'

חתיכת החלב: חסיכם חלב וחסיכם. אין שנים מביאין אשם אחד יחתיכת יו חלב חמא אין שנים מביאין אותה: גמ' יו א"ל רבא לרב נחמן לרבי יוםי חמאת הוא דלא

חכמים פטורין ואם כדברי ר' עקיבא כל אחד מביא אשם תלוי: זה מביא אשם סלוי זוה מביא אשם סלוי. דלא בעי חתיכה מב' חתיכות: חטאם

אחת. ובתנאי כדפרישית י אבל אשם תלוי מייתי כל אחד ואחד משום

שומן דקדש אכל כו': מביא אשם חלוי. משום ספק חלב (א): יאז זה מביא כו'. משום חלב ובהא לא פליג ר' עקיבא לחיוביה שני אשמות תלויין ים בהן לפי שאין כאן אלא עבירה אחת ספק חלב ספה הדש: העחת וחשם. בשותפות יהא חלקי באשם מחול לך וחלקך בחטחת מחול לי: מביח חטחת. דממה נפשך חלב אכל: ר' עקיבא אומר ים חשם תלוי. (כ) על כי החטחות משום מעילות: התיכת הלב והתיכת מלב נומר כו' מבית. לשתים ידו חחת משום חלב ואחת משום נותר: כל חטחת שהיה בחה על חטה. לחפוקי חטאת העוף של יולדת ששתים מביאות אותה ובתנאי כדאמרינן בפ"ק (לעיל ז:) אמר רבי יוםי אימתי שהלכו זה למזרח וזה למערב כוי: גבו' ה"ג היינו פ"ק וכי פימא חפיכה אחת משפי חפיכות כו'. דר' יוסי ה"ק אין שנים מביאין מטאת אחת אלא הראשון מביא אשם תלוי והשני פטור דבעינן חתיכה אחת משתי חתיכות: וניתי אשם ודאי. מנוילה בהדי שם אשה וחנואה: וכא מעיקרא בדאים כה שוה פרוטה עסקינן דקתני. רישה חתיכה של קדש וחתיכה של חלב כו׳ אכל את השניה מביא חטאת ואשם: יש שאוכל אכילה אחת. בפרק אמרו לו (לעיל דף יג:) דקתני נותר וקתני אשם מעילות אלמא איכא נותר שוח פרוטה: בגסה. אכילה גסה שאכל הרבה ואף על גב דאיסור הנאה הוא מוז כשאר כל הקדשים האסורים בהנאה שמועלין בהן דהאי נמי חזי לגבוה שאם עלו לא ירדו: בימות החמה. מסרחת בשר נותר דהה שני ימים או יום ולילה נשתהא ולא שויא אכילה (דקה) פרוטה: איסור חל על איסור. דמיחייב חטאת אנותר דחייל אימור נוחר אאימור חלד: פעור. איום הכיפורים דלא אתי איסור יום הכיפורים וחייל אאיסור נבלה ואפילו יוו נתנבלה

וחתיכת חולין אכל אחת מהן ואינו יודע איזה מהן אכל מביא אשם תלוי אכל את השניה מביא חמאת יאכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוים 🌣 (דברי ר"ע) יר"ש אומר שניהם מביאין חמאת אחת רבי יוסי אומר אין שנים מביאין חמאת אחת יחתיכת חלב וחתיכת מ קודש אכל אחת מהן ואינו יודע איזה מהן אכל מביא אשם תלוי אכל את השניה מביא חמאת ואשם ודאי אכל אחד את הראשווה ורא אחר וארל את השויה זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי רבי שמעון אומר שניהן מביאין חמאת ואשם ר' יוסי אומר אין שנים מביאין חמאת ואשם אחד החתיכת חלב וחתיכת חלב קודש אכל אחת מהן ואין יודע איזו מהן אכל מביא חטאת רבי עקיבא אומר אף אשם תלוי אכל את השניה מביא שני חמאות ואשם ודאי אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא חמאת וזה מביא חמאת רבי עקיבא אומר זה זי וזה מביאין אשם תלוי ר' שמעון אומר זה מביא חמאת וזה מביא חמאת ושניהן מביאין אשם אחד רבי יוםי אומר אין שניהן מביאין אשם אחד ₪ יחתיכת חלב וחתיכת חלב נותר אכל אחת מהן ואין יודע איזה מהן אכל מביא חמאת ואשם תלוי אכל את השניה מביא ג' חמאות אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא חמאת ואשם תלוי וזה מביא חטאת ואשם תלוי ר"ש אומר זה מביא חטאת וזה מביא חמאת יו ושניהן מביאין חמאת אחת יר' יוםי אומר כל חמאת שהיא באה על

מחת בין נשא מת ואחר כך נשא חי בין נשא חי ואחר כך נשא מת ואם מאמר אם כן הכא ובההיא דקידושין (דף עו:) אמאי לא הביא אותה הש"ם ויש לומר דהכא (מביא דהתם והכא) איסור חמור על איסור קל הוא ואי משום דהכא איסור מוסיף גבי נותר וגבי יום הכיפורים איסור כולל הכי

יום הכיפורים לא חל על איסור נבלה אבל איסור נותר חל שפיר על איסור חלב שהרי איסור נבלה ואיסור טרפה חל על איסור

חלב כדאיתא פרק השוחט (חולין דף לו.) כל שכן איסור נותר דחמיר טפי

מנבלה ונמצא דחל על איסור חלב ויש

לומר דסבירא ליה כיון דחזינן גבי יום הכיפורים דאיסור חמור לא חל על

איסור קל הוא הדין גבי נותר דאינו

חמור לא יחול על איסור חלב אף על

גב דהותר י מכללו ואם תאמר מאי

פריך דלמא שאני גבי יום הכיפורים

דאינו רק איסור כולל אבל הכא גבי

נותר הוי איסור מוסיף ונימא אף על

גב דלית ליה לרבי שמעון איסור כולל

איסור מוסיף מיהא אית ליה והכי

אשכחן לרבי יוסי נמי דלית ליה איסור

כולל ואיסור מוסיף טיע - - ב. לעיל (דף יד:) וכן פרק י' יוחסין (קדושין דהאמר כהו גדול הבא על כולל ואיסור מוסיף אית ליה כדאמרינן

אחותו אלמנה אין איסור אלמנה חל

על איסור אחותו וקאמר רב ששת הא

מני ר"ש היא דאמר אין איסור חל

על איסור דתניא האוכל נבלה ביום

הכיפורים פטור ומאי מייתי דלמא

שאני גבי יום הכיפורים דאימור כולל

הוא אבל באיסור מוסיף מודה ר"ש כמו רבי יוסי דלית ליה איסור כולל

כההיא דחמותו ונעשית אשת איש כו׳

ואומר מודה ר' יוסי באיסור מוסיף

ויש לומר דהש"ם ידע דרבי שמעון לית

ליה אף איסור מוסיף דתניא פרק

ארבעה אחין (יבמות לב.) הבא על אשת

אחיו שהיא אחות אשתו אינו חייב אלא

ה לא חל על איסור נבלה משום

מייתי כיון דחשכחנה לר' שמעון דלית ליה איסור כולל בין באיסור קל ובין באיסור חמור א"כ בעלמא נמי אשכחנא דלית ליה איסור מוסיף [א"כ] אפילו באיסור חמור על איסור קל נמי לית ליה ואם כן אמאי חייל איסור נותר על איסור חלב ם רק שהותר מכללו וכן

נמי פרק עשרה יוחסין (שם) אילטריך ליה לאוכוחי דאין איסור חמור חל על איסור קל דלאיכא דאמרי תני התם ואגב הכי אייתי ליה נמי ללשון ראשון דהתם:

דקדש הוא אמר ליה דלית ביה שוה פרומה והא מעיקרא דאית ביה שוה פרוטה עסקינן דקתני אְשם וּדְאי אמר ליה ההיא חתיכה דלא נותר היא שויא פרומה סיוהא יש אוכל אכילה אחת דקתני ביה נותר וקתני מביא ארבע חמאות ואשם אחד אמר ליה ההיא בגסה יי וההיא

בדקה "(ולא קשיא) ההיא בימות הגשמים הכא בימות החמה: אכל אחד את הראשונה כו': אמר ליה רבא לרב נחמן ומי אמר ר"ש איסור חל איסור והא תניא יובי שמעון אומר האוכל נבלה ביום הכיפורים פטור אמר רב ז ששת בריה דרב אידי כגון דאכל כוליא בחלבה וכוליא בחלבה גמי הא קאי עלה באיסור עולין היכי אתי איסור נותר חייל עלה וכי תימא סבירא ליה לר"ש דנותר איסור חמור הוא וחייל על איסור קל דעולין והא נבלה דאיסור קל הוא ויום הכיפורים דאיסור חמור הוא ולא קאתי איסור יום כיפורים דחמור וחייל על נבלה דקל הוא אלא בקדשים גלי רחמנא דאתי שאיסור חל על איסור דתניא

חתיכת חלב וחתיכת חלב נותר כו': א"ל

רבא לרב נחמן וליִתי נמי אשם ודאי דנותר

דתניא דאיירי בקדשים בדבקדשים גלי ג' די בקדשים בלי בקדשים בלי בקדשים בלי ג' בקדשים בלי האיירי שפיר בכוית מצומצם דחלב ולא במאי דמוקי רב ששת בכוליא בחלבה. תוסי: ק רב שישא תיבת ששת קיה המקק: אם מריבת זה עד הרבות במקק: עם חלוין לפי חיבת בהן מחק; עם אומר אף אשם תלוי על החטא: יון שתים. וגליון כתוב מביא שלש חטאת אם בשתי העלמות אכל כי משום חלב ואחת משום נותר וכן כתוב בסי" כי חטאות: שם בהדי חטאת (חיבת אשם ואותר נימחן מאראן יביא אשם הדא שמא לא אל מלב רבותר ראה מיירי לא אכל אלא אחד ואירי וכ(ותר) (מקשה) ליתי נמי אשם תלוי ומספק מעילות וכדעת (דיע) הר ניתא ונראה דקאי אסיפא דאכל את השניה מביא ג' חטאות כך כתוב בגליון גמרא ישנה כתובה על הקלף: עום הוא מ"מ משלם הדמים: יום ואפילו. עיין תוס׳ שבועות (דף כד ע"ח) ותוס׳ פסחים (דף לו ע"ח):

יוסי אומר כל חטאת וכר'. וה"ה היכא דחייבין אשם ודאי אין שנים מביאין אותה: א"ל רבא לרב נחמן. ההוא באותנות ליחוד מל היא ביו היא ביו היא איל דלות ביה שוה פרוטה בנותר ולית ביה מעילה והא מעיקא בההיא. בבא בתחיכה של חלב וחתיכה של קודש האית ביה שזה פרוטה נטקנו דקתני בה אשם ודאי אף הכא נמי! לזאה דעותר היא האסירא לכולי עלמא ולא שויא פרוטה: א"ל ההוא בנסה. שאכל אכילה גסה שיש בה ש"פ: הכא בדקה. שאכל אלילה מעשר שאך בה שה מדעה ברקה. שאכל אלילה מעשר שאר בהיה ופרול שהרך היא גסה בכוית חלב בבהמה נסה דחשיב חלבה והכא בבהמה דקה דלא חשיב ולית בה ש"פ. ולא קשיא ההיא יש אוכל אכילה דמביא אשם אחד משום (נותר) [מעילה] בימות הגשמים מיירי ולא היה מוסרת והכא בימות החמה דמסריח ולא שוה פרוטה: ומי אמר ר' שמעון איסור חל על איסור. דקאמר ושניהם מביאין חטאת אחת משום

נותר אלמא דאיסור נותר חל על איסור חלב: האוכל נכלה ביום הכפורים פטור. מיוה"כ דאין איסור חל על איסור: אמר רב ששת. אמאי מחייב ר' שמעון חטאת משום נותר כגון דאכל כוליא בחלבא [דבחלב] איכא כוית ובכוליא כוית דאכויה כי היא קאי עלה באיסור עולין דמחוייב להקטירם: וכי תימא. דנותר איסור חמור הוא דחייב על זדונו כרת ועל שנגתו חטאת וחייל על איסור קל דעולין. אלא בקרשים גלי